

Pisanie w próżni: warsztaty, kolonie, konferencje

- ▶ Czym jest warsztat?
- ▶ Znalezienie własnego krytyka
- ▶ Warsztaty na WWW
- ▶ Informacje o konferencjach pisarzy
- ▶ Absolwent kreatywnego pisania

Bardzo przywiązujemy się do pisanych przez nas wierszy. W rzeczywistości niektórzy poeci uważają, że ich wiersze są jak dzieci. Niezależnie od tego, czy są ukochanymi, czy krnąbrnymi buntownikami, często trudno jest obiektywnie zobaczyć nasze wiersze takimi, jakimi są: maszynami dźwięku i znaczenia pracującymi w celu wykraczającym poza ich twórcę. To skomplikowany sposób na powiedzenie, że tak naprawdę nie są dziećmi. Trudno zobaczyć nasze wiersze takimi, jakimi są; jak możemy stwierdzić, czy są dobrzy, czy nie, czy „pracują w kierunku swojego celu”, czy mają potencjał? Bardzo często nie możemy. Dlatego pomocne może być pokazywanie naszych wierszy innym ludziom, zwłaszcza jeśli wciąż pracujemy nad wierszem, próbując nadać mu idealną formę. Pokazanie wiersza drugiej osobie dopełnia transakcji wiersza ze światem. Wiersze tak naprawdę nie miały siedzieć same w szufladzie - to samotne życie dla wiersza. Jasne, publikacja pozwala naszym wierszom wyjść w świat i znaleźć odbiorców, ale publikacja nie zawsze jest łatwa. Poza tym, jeśli przygotowujesz do publikacji, zakładasz, że twoje wiersze są gotowe na ten etap, w którym możesz przegapić krok - krytykę. Posiadanie kogoś, kto krytykuje twoje wiersze, może być cennym doświadczeniem. Usłyszysz o swoich wierszach rzeczy, o których nawet nie myślałeś. Zdasz sobie sprawę, że twoje wiersze mają swoje własne życie i że ty, jako twórca, masz niewiele wspólnego z tym, jak są postrzegane, gdy znajdą się w czyimś mózgu. Krytyka może pomóc twoim wierszom spełnić twoje intencje wobec nich, a nawet może dać ci „pociągnięcia”, których potrzebujesz, aby nadal używać umiejętności, których dobrze używasz. Nie każda krytyka ma na celu wskazanie rzeczy, które nie działają w twoich wierszach. Dobry krytyk wskaże też mocne strony wiersza. Krytyka może być przerażająca, zwłaszcza kilka pierwszych razy, kiedy oddajesz swoje „dzieci” do rąbania. Niewiele złagodzi strach przed krytyką poza doświadczeniem. O ile nie jesteś słynną poetką zamkniętą, Emily Dickinson (a zakładam, że nie jesteś), masz niezliczone możliwości pokazywania swoich wierszy innym poetom w celu uzyskania konstruktywnej opinii. Potrzebujesz warsztatu, żeby być dobrym poetą? Absolutnie nie. Czy warsztat pomaga? Czasem. Czy warsztaty są zabawne? Tak, warsztaty mogą być świetną zabawą - poznasz innych pasjonatów poezji i nauczysz się krytykować cudze wiersze, co pomoże we własnej pracy. Zachęcam do odwiedzenia warsztatów poetyckich lub innych miejsc, w których można otrzymać komentarz na temat swoich „dzieci”.

Czym jest „warsztat” poezji?

Warsztaty poetyckie to grupa poetów siedzących w kręgu i rozmawiających o swoich oryginalnych utworach. Otóż to. Warsztat nie jest grupą twoich fanów, którzy siedzą, gotowi cię pochwalić, ani bandą poetyckich bandytów, którzy czekają, by rozedrzeć twoje wiersze (i twoje kruche ego) na nieodwracalne kawałki. W idealnym świecie inne osoby uczestniczące w warsztatach troszczą się o ulepszenie twoich wierszy, tak samo jak o poprawę własnej pracy. Warsztaty poetyckie mogą się spotykać raz w tygodniu lub częściej, w zależności od lokalizacji warsztatu, i są prowadzone przez „kierownika warsztatu”. Lider ten jest zwykle przeszkolony do prowadzenia warsztatów w określony sposób, a każdy lider ma nieco inny styl. Jeśli nie podoba ci się styl lidera warsztatu (być może przyzwyczaiłeś się do stylu innego lidera), spróbuj mimo wszystko utrzymać go na warsztacie. Pod

koniec zajęć możesz być zaskoczony, że wiele zyskałeś dzięki różnicy. Prowadzący warsztat nie jest twoją matką, ojcem, rodzeństwem, przyjacielem, kochankiem, rywalem, półbogiem ani zwierzakiem. Lider jest po prostu po to, by prowadzić klasę w dyskusji nad wierszami. Zbyt często lider warsztatu jest za mało opłacany za swoją pracę. Staraj się być miły. Jeśli naprawdę masz awersję do lidera, po prostu opuść klasę. Na wielu warsztatach jedna grupa osób będzie miała doświadczenie w formie warsztatowej, a inna grupa prawdopodobnie nie brała wcześniej udziału w warsztatach. Jeśli należysz do tej drugiej grupy, nie martw się. Po kilku sesjach będziesz krytykować jak jeden z profesjonalistów.

Krytyka

Ideą warsztatu jest krytyka wierszy, czasami nazywana warsztatami. Ponieważ w klasie jest generalnie tak wielu różnych typów poetów, otrzymasz szeroki zakres krytyki swoich wierszy. Możesz nawet otrzymać sprzeczną krytykę. Na przykład połowa klasy może kochać linijki pierwszy i trzeci twojego sonetu, podczas gdy druga połowa uważa, że są to linijki, które powinieneś zmienić. Możesz szukać wskazówek u prowadzącego warsztat, ale on lub ona może nie udzielić Ci ich bezpośrednio. Prowadzący warsztat często pozwala klasie w pełni wyrazić siebie, zanim wskoczy do walki. Częścią krytyki twojego wiersza jest uczenie się, które sugestie wziąć, a które zostawić. Moje zdanie na ten temat jest takie, że 2% każdej krytyki generalnie zadziała dla każdego wiersza – ale to 2 procent informacji zwrotnej, której wcześniej nie miałeś. Weź 2 procent i bądź za to wdzięczny! Warsztat to często pomieszczenie pełne ego. To może utrudnić krytykę, ale dobry lider warsztatu rozbroi to ego i upewni się, że klasa skupia się wyłącznie na wierszach, a nie na ludziach. Upewnij się, że nie jesteś uczniem narzekającym na krytykę swojego wiersza. Wyniesiesz więcej z tego doświadczenia, jeśli zamkniesz usta i otworzysz uszy.

Co się stanie, jeśli zauważysz, że cały warsztat uważa Twój wiersz za okropny? Więc co? Nie krępuj się myśleć, że wszyscy są głupimi głupcami, którzy nie znaliby dobrego wiersza, gdyby dźgnął ich w oczy. Po tym, jak skończysz czuć się zraniony i potajemnie knować, aby wypuścić powietrze ze wszystkich opon, ponownie spójrz na ich sugestie. Czy jest coś, czego możesz użyć? Czy naprawdę napisałeś idealny wiersz, a oni go nie rozpoznali, czy można coś poprawić? Tak myślałem. Jedną z głównych rzeczy, z których musisz zdać sobie sprawę z warsztatów, jest to, że inni uczestnicy nie mówią o tobie, kiedy przedstawiają swoją krytykę. Mówią o twoim wierszu. Jest różnica. Jasne, stworzyłeś wiersz, ale kiedy już zostanie napisany, żyje własnym życiem. Kiedy przyzwyczaisz się do omawiania twoich wierszy, krytyka będzie mniej kłować, a bardziej pomóc.

Kamienie probiercze

Jeśli jest jedno słowo, które podsumowuje wszystko, co poszło nie tak od wojny, to jest to Warsztat. - Kingsley Amis

Warsztaty to akt krytyki wiersza w warsztacie. To słowo często sprawia, że prowadzący warsztaty się krzywią.

Niektórzy początkujący poeci czują, że nie „potrzebują” krytyki swoich wierszy. Często ci bojaźliwi lub zbyt pewni siebie poeci piszą wiersze, które przydadzą się przy odrobinie lub wielu poprawkach. Jeśli boisz się warsztatu lub krytyki, bo tego nie zrobiłeś wcześniej, porozmawiaj otwarcie z prowadzącym warsztaty o swoich obawach. Pozwolenie na rozwój swojej pracy i na rozwój siebie jako poety może oznaczać, że pokazujesz swoją pracę komuś innemu i otwarcie bierzesz pod uwagę jego sugestie.

Jak działa warsztat

Warsztaty mogą przebiegać na kilka różnych sposobów, ale mają jedną podstawową strukturę, więc to właśnie o tym tutaj omówię. Istnieją dwa sposoby dystrybucji wierszy - klasa przed i dzień zajęć. Jeśli

klasa ma wiersz od tygodnia lub kilku dni, prowadzący wybierze jednego z poetów, który odczyta jego wiersz na głos, a dyskusję rozpocznie ktoś inny, a nie poeta na „gorącym fotelu”. Po uprzednim przeczytaniu wiersza daje klasie możliwość dokładnego przestudiowania pracy i zapisania komentarzy. Pułapka tej metody polega na tym, że członkowie klasy często bardziej interesują się wydawaniem mądrego brzmienia w swoich krytykach niż pomaganiem w ulepszaniu omawianego wiersza. Jeśli wiersze zostaną przekazane w ciągu dnia zajęć, lider wybierze jedną osobę, która przeczyta na głos swój wiersz, a nawet może poprosić innego członka klasy o przeczytanie go na głos. Ktoś wtedy rozpocznie dyskusję o swoich wrażeniach na temat tego „nowego” wiersza. Zaletą tej metody jest to, że poeta może usłyszeć, jak inni interpretują i myślą o wierszu kilka sekund po jego przeczytaniu. Pułapka polega na tym, że klasa ma mniej czasu na zastanowienie się nad wierszem i wszystkimi jego zawłościami. Często można temu zaradzić, każąc klasie zabrać wiersze do domu, aby napisać do nich dalsze komentarze. Po rozpoczęciu dyskusji poeta na „gorącym siedzeniu” siedzi cicho, słuchając i notując, co inni członkowie klasy mówią o jego wierszu. Niektórzy prowadzący warsztaty będą nalegać, aby wszyscy skomentowali każdy wiersz, chodząc po sali lub losowo wybierając uczniów, podczas gdy inni prowadzący stosują bardziej swobodne podejście. Po zakończeniu dyskusji nad wierszem prowadzący warsztat może pozwolić poecie zadać klasie jedno pytanie. Użyj tego pytania mądrze. Nie próbuj wyjaśniać, o czym myślisz, że jest twój wiersz, obrażać klasę, nazywając swoich kolegów ignorantami lub tupać krzyżąc „Zapłacisz za to!” Po prostu zadaj pytanie o coś, co omówiłeś, że nie rozumiesz. Jeśli nie masz pytań, podziękuj klasie i przejdź do następnego wiersza w stosie. Niektórzy prowadzący warsztaty nawet nie pozwalają na to pytanie – i nie bez powodu. Panuje powszechne przekonanie, że poecie na „gorącej ławce” nie powinno się pozwolić mówić o swoim wierszu, ponieważ wiele osób będzie raczej próbowało bronić lub tłumaczyć swoją twórczość niż zadać pytanie.

Zawsze zwracaj się do głosu w wierszu jako „mówiący”. Nie zakładaj, że głos w wierszu jest głosem poety. Spojrzenie na wiersz jako odrębną całość od poety jest pierwszym krokiem w nauce prawidłowej krytyki wiersza. Wszyscy siedzą w kręgu lub półokręgu. Wszystko po to, aby wszyscy mogli się widzieć. Siedzenie w ten sposób sprawia, że pokój jest przyjazny. To nie jest algebra, pamiętasz?

Zostań aktywnym krytykiem w swoim warsztacie

Dużą częścią maksymalnego wykorzystania warsztatów jest nauczenie się, jak być dobrym w krytyce pracy innych poetów. Nie dostajesz punktów Browne za siedzenie tam tydzień po tygodniu z zamkniętymi ustami. Może to wywołać niechęć u kolegów z klasy, którzy mogą przestać komentować twoją pracę. Nawet jeśli boisz się krytykować, postaraj się jak najlepiej: komentowanie pomoże ci również w pisaniu. Poezja, jak każda inna pogoń, jest pełna żargonu. Uczenie się jak najwięcej o poezji i czytanie wielu wierszy pomoże ci rozwinąć język potrzebny do krytyki wierszy innych. Przeczytanie pierwszej części tej książki da ci kilka narzędzi potrzebnych do rozpoczęcia rozmowy o poezji. Nie martw się, jeśli jesteś trochę zdezorientowany przez cały żargon. Są szanse, że większość rzeczy, o których będziesz chciał porozmawiać o czyimś wierszu, jest dość prosta. Weź wskazówki od bardziej doświadczonych członków warsztatu lub od lidera. Nawet jeśli masz tylko jeden komentarz, powiedz to. Nigdy nie wiadomo, jak bardzo Twój komentarz pomoże poecie ulepszyć jego wiersz.

Krytyka: zło konieczne Krytycyzm: zła konieczność. -Carolyn Wells

Etykieta warsztatowa

Teraz, gdy już wiesz, jak działają warsztaty, oto kilka wskazówek dotyczących etykiety warsztatowej, które pomogą Ci być wybitnym członkiem każdej grupy poetyckiej:

► Mów o „mówcy” wiersza, a nie o poecie. „Ja” w wierszu może wcale nie przedstawiać poety.

- ▶ Nie zwracaj się bezpośrednio do poety. Skieruj swoją krytykę do całej klasy.
- ▶ Nie zadawaj poecie pytań na temat wiersza podczas zajęć – zarezerwuj swoje pytania poza klasą.
- ▶ Używanie zwrotów takich jak „podało mi się” lub „nie podobało mi się” nie ma sensu w warsztacie. Nikt nie dba o twoją opinię estetyczną, chyba że jest poparta konkretnym przykładem. „Metafora otwierająca wiersz działa dla mnie, ponieważ wydaje mi się oryginalna, ale przypomina mi sonet Szekspira...” na przykład.
- ▶ Nie oddawaj wiersza poecie bez napisania na nim swojej krytyki. To niegrzeczne i prawdopodobnie zaczniesz również tracić swoje wiersze. Jeśli nie napisałeś na nim, po prostu powiedz poecie, że nie miałeś czasu i że będziesz miał dla nich pisemną krytykę w przyszłym tygodniu.
- ▶ Zawsze podpisuj się pod krytyką.
- ▶ Nie rysuj wierszy innych osób. Staraj się nie zostawiać na nich krążków po kawie ani nie pozwól swojemu psu je zjeść.
- ▶ Nie trzymaj wiersza, który nie jest twój, chyba że najpierw zapytasz poetę.
- ▶ Staraj się nie przeklinać, jeśli możesz temu pomóc, chyba że uderzysz się w palec u nogi wychodząc z klasy. Zdecydowanie postaraj się nie przeklinać innych osób w twoim warsztacie.
- ▶ Jeśli wiersz cię obraża, spróbuj sprowadzić swoją krytykę do elementów wiersza. Omów metaforę, rytm itp. Gdy już to zrobisz, możesz wspomnieć, że treści cię obrażyły i powiedzieć klasie dlaczego.
- ▶ Jeśli twój własny wiersz nabiera tempa, prawdopodobnie zrobiłeś coś dobrze! Często wiersze, które są najbardziej krytykowane, to te, które najbardziej intrygują klasę.
- ▶ Nie mów, nie młóć, nie mimuj, nie wiruj, nie ślinij się ani w żaden inny sposób nie staraj się zwrócić na siebie uwagi warsztatu, gdy twój wiersz jest krytykowany. Zamiast tego rób notatki.
- ▶ Spróbuj, jeśli możesz, rozpocząć krytykę od tych aspektów wiersza, które Twoim zdaniem działają. Często poznanie tego, co działa, pomaga poecie bardziej się doskonalić niż poznanie tego, co nie działa.
- ▶ Poświęć trochę czasu, zanim zdecydujesz, że Twój warsztat nienawidzi Ciebie, Twoich wierszy i krytyki. Czasami trudno jest wysłuchać krytyki Twojej pracy – Twój warsztat prawdopodobnie niczego nie wie o Tobie. Będziesz musiał przyjrzeć się swojemu zachowaniu na warsztacie, aby to na pewno ustalić!
- ▶ Jesteś w warsztacie, aby pomagać innym w ich wierszach, a nie ich atakować.
- ▶ Czyń innym... będąc jednocześnie szczerym.

Kamienie probiercze

Nie otrzymasz najskuteczniejszej krytyki mężczyzny, dopóki go nie sprowokujesz. Poważna prawda jest wyrażona z pewną goryczą. -Henry David Thoreau

Pułapki warsztatowe

Możesz znaleźć pułapki na nieustanne uczestnictwo w warsztatach. Możesz uzależnić się od terminów, uderzeń i krytyki innych, aby w ogóle coś napisać; niektórzy poeci nauczą się pisać dla swojego warsztatu, a nie dla siebie, zarówno ilościowo, jak i jakościowo. W końcu każdy musi odzwyczaić się od

warsztatu. Jednak nie jest to coś, o co powinieneś się teraz martwić; jest wiele bardziej palących spraw, którymi należy się zająć! Jeśli wzięłeś, powiedzmy, 10 lub więcej warsztatów z rzędu, rozważ zrobienie sobie przerwy i próbowanie samodzielnego pisania. Zawsze możesz wrócić do warsztatu, jeśli tego potrzebujesz. Jest też przerażający „wiersz warsztatowy”, wiersz „doskonały” z czystym zakończeniem, wiersz mało ryzykowny, doskonale zrozumiały przy pierwszym czytaniu, którego forma jest oczywista, a ruchy przewidywalne. Warsztaty skłaniają się do faworyzowania tych wierszy, ponieważ są łatwe i środkowe; grupy na ogół faworyzują przeciętnych. Dlaczego jest tak wiele złych fast-foodów? Wszyscy rozumieją, że każdy McDonald's będzie miał tego samego McMuffina, czy to w Tacoma, czy w Anchorage. Wiersz warsztatowy to McMuffin poezji; Twoje wiersze powinny być dobrą kuchnią. Jeśli wszyscy członkowie twojego warsztatu uwielbiają każde słowo twoich wierszy, tydzień po tygodniu, rozważ podjęcie pewnego ryzyka w swojej pracy lub rozważ wypróbowanie nowego warsztatu. Przeczytaj słynny esej Donalda Halla „Poezja i ambicja”, aby uzyskać więcej informacji na temat przerażającego McPoema.

Kamienie probiercze

Poezja jest tym, co ginie w tłumaczeniu. To także gubi się w interpretacji. -Robert Frost

Warsztaty i inne fora poetyckie na WWW

Jeśli nie możesz dostać się na warsztaty na żywo, w Internecie jest wiele forów poetyckich, na których możesz otrzymać informacje zwrotne na temat swojej pracy. Niektóre z nich to zorganizowane, płatne zajęcia, prowadzące warsztaty, terminy i tak dalej, podczas gdy na innych stronach każdy może komentować Twoją pracę. Warsztaty poetyckie lub forum internetowe mają tę zaletę, że są dostępne 24 godziny na dobę i umożliwiają uczestnictwo ludziom z całego świata. Fora mają tę wadę, że nie możesz wybrać, kto widzi twoją pracę, ale większość forów ma liderów, którzy pilnują niewłaściwego zachowania. Niektórzy poeci martwią się, że ktoś ukradnie ich pracę, jeśli opublikują ją w sieci. Tak, istnieje niebezpieczeństwo plagiatu, ale większość poetów ma zbyt duże ego, by ukraść dzieło innego poety. Poezja też nie jest aż tak dochodowa. Masz taką samą szansę, że twoje wiersze zostaną skradzione w sieci, jak jeśli opublikujesz je w czasopiśmie literackim.

Kamienie probiercze

Osądzać poetów jest tylko władzą poetów; i nie wszystkich poetów, ale najlepszych. -Ben Jonson

Rozpoczęcie warsztatu

Jeśli nie masz w pobliżu warsztatu i nie jesteś fanem internetu, możesz założyć własną grupę poetycką. Wszystko czego potrzebujesz to grupa ludzi, którzy piszą poezję i chcą krytyki. Muszą chcieć pojawić się w określonym czasie i miejscu. Nie zawsze jest to takie proste, jak się wydaje. Najpierw znajdź miejsce, które będzie gościł twoją grupę. Możesz poprowadzić warsztat w czyimś domu lub w kawiarni, jeśli kierownik na to pozwoli. Następnie reklamuj. Rozmieść ulotki w pobliżu uczelni, jeśli taka jest w pobliżu, i opublikuj swoje nowe warsztaty na forach poetyckich w Internecie. Zadzwoń do klubów i stowarzyszeń poetyckich, jeśli takie są w Twojej okolicy. Jeśli mówisz naprawdę poważnie, wykup reklamę w magazynie Poets and Writers' Magazine lub podobnym. Możesz rozpocząć warsztaty z zaledwie trzema osobami, jeśli chcesz. Być może będziesz miał szczęście i znajdziesz więcej.

Znalezienie Pana lub Pani Krytyk „Racja”

Jeśli masz już dosyć warsztatów (a może nawet nie podoba ci się pomysł na ich wykonanie), możesz poszukać własnego krytyka: jednej osoby, która jest „dobra” do twojej pracy, która rozumie co próbujesz to zrobić, i ma sposób na krytykowanie ciebie, który doceniasz i który możesz wykorzystać.

Znalezienie tej osoby nie zawsze jest łatwe. Ogólnie rzecz biorąc, twój własny krytyk będzie chciał, abyś był również jego krytykiem – obopólna zgoda. Oznacza to, że musisz również dopasować się do jego koncepcji „doskonałego” krytyka. Znalezienie tak oddanej osoby może zająć lata lub w ogóle jej nie znaleźć. A może na swoich pierwszych warsztatach poetyckich znajdziesz idealnego krytyka! Nie potrzebujesz warsztatów, aby pracować nad swoimi wierszami, ale posiadanie kogoś „wiedzącego” patrzącego na twoją pracę i oferującego sugestie może zadecydować o różnicy między wierszem, który łąduje na dnie grilla, a takim, który łąduje opublikowany w dobrej recenzji literackiej.

Większość poetów, których podziwiasz, nie miała programu pisania ani warsztatów poetyckich, w których mogliby uczestniczyć. Pisali w samotności, studiowali sami lub korespondowali z jednym lub dwoma podobnie myślącymi poetami, którzy proponowali im krytykę. Nie było ocen, warsztatów, profesur po publikacji. To nam mówi, że programy kreatywnego pisania nie są tak ważne dla sztuki poezji jak poeci. Niezależnie od tego, czy możesz uczestniczyć w programie pisania, czy nie, po prostu pisz dalej.

Konferencje pisarzy

Konferencje pisarzy są jak obozy letnie dla dorosłych. Zwykle trwają od kilku dni do tygodnia i zwykle są ustawione w miejscu, w którym dorosły, który ma kilkaset łotych do wydania, chciałby i tak pojechać - High Sierra, Włochy, Key West i tak dalej. Konferencje pisarzy to świetne miejsca, aby poznać innych podobnie myślących pisarzy z całego świata, ludzi, z którymi inaczej nie miałbyś kontaktu. Niektóre konferencje wymagają próbki poezji do ścisłej procedury rekrutacyjnej, podczas gdy inne mają politykę otwartych drzwi. Większość konferencji pisarzy obejmuje seminaria, warsztaty, wykłady (i wiele imprez!), a niektóre obejmują nawet codzienne ćwiczenia pisarskie. Odbývają się one na ogół latem, kiedy profesorowie mają przerwę letnią i większość początkujących pisarzy ma trochę wolnego czasu w pracy. Byłem na kilku takich letnich konferencjach i są one bardzo zabawne.

Kolonie pisarzy

Kolonia pisarzy to przestrzeń stworzona dla poważnych pisarzy na bardziej zaawansowanym etapie pisania. Większość kolonii oferuje pisarzom przestrzeń od kilku tygodni do kilku miesięcy. Niektóre oferują stypendia, podczas gdy inne wymagają niewielkiej dziennej opłaty. Zwykle mają obowiązek składania, a czasem publikacji. Kolonia często akceptuje pisarza na początku jego kariery w szczególnych okolicznościach, a niektóre kolonie robią to regularnie. Kolonie oferują spokojną przestrzeń dla pisarzy oraz zapewniają posiłki i warsztaty wewnętrzne; pisarz musi tylko popracować nad swoim pisarstwem.

Stopień kreatywnego pisania

W ciągu ostatnich 20 lat program kreatywnego pisania dla absolwentów stał się czymś w rodzaju fenomenu. Co roku w całym kraju pojawiają się nowe programy, wypuszczające coraz więcej „profesjonalnych” poetów. Wydaje się, że naturalną rzeczą dla poety po uzyskaniu stopnia licencjata jest wskoczenie do programu kreatywnego pisania. Z pewnością tysiące ludzi podąża tym tropem lub już wymachuje tymi dyplomami po swoich nazwiskach. Program kreatywnego pisania oferuje studentom rodzaj praktyki, zanim zostaną wepchnięci w „prawdziwy” świat, w którym bardzo niewiele osób ceni poezję. Akademia to miejsce, w którym praktykujący poeci tworzą społeczność, w której skupia się poezja. Programy kreatywnego pisania umożliwiają także młodszym poetom bliską współpracę z poetami, których podziwiają. Czy potrzebujesz dyplomu z programu pisania, aby być wielkim poetą? Nie bardzo. Stopień może pomóc ci w zdobyciu stanowiska nauczyciela po zdobyciu dobrych publikacji, jeśli chcesz to robić. Głównie stopień kreatywnego pisania zapewni ci dwa lub trzy

lata koncentracji w obszarze zainteresowań - i to tylko ten cenny czas, który pomaga ci pisać świetne wiersze, a nie litery stojące za twoim imieniem.

Wskazówki dotyczące aplikacji do kreatywnego pisania...

1. Najważniejszą częścią twojej aplikacji jest twoje pisanie. Upewnij się, że jest tak mocny, jak to tylko możliwe, i umieść na nim swoje najlepsze wiersze.
2. Twoje oświadczenie o celu powinno być zwięzłe i powinno wskazać, jak chciałbyś być produktywnym członkiem programu dla absolwentów.
3. Otrzymuj listy polecające od osób, które znają Twoje dzieła najlepiej. Upewnij się, że dasz im wystarczająco dużo czasu, aby napisać listy i wysłać je na czas.
4. Zastosuj wcześniej, jeśli to możliwe. Nie czekaj do tygodnia przed rozpoczęciem zbierania materiałów.
5. Nie dzwoń i nie drażnij kierownika działu. Zostaniesz o tym powiadomiony wraz z innymi kandydatami. Dokuczanie może wywołać złe odczucia i możesz chcieć złożyć wniosek ponownie, jeśli pierwsza aplikacja nie zapewniła Ci wejścia do programu.

Ćwiczenia

Oto kilka ćwiczeń, które pomogą Ci pomyśleć o warsztatach, konferencjach i koloniach oraz programach kreatywnego pisania.

- ▶ Zadzwoń do lokalnego college'u w Twojej okolicy i dowiedz się, kiedy odbędą się następne warsztaty początkowe.
- ▶ Poszukaj w Internecie zasobów warsztatów i forum poetyckiego (patrz przykłady we wcześniejszej części rozdziału).
- ▶ Skontaktuj się z kimś w swoim warsztacie i umów się na „randkę poetycką”. Spotkaj się z osobą i wymieniaj wiersze i krytykę. Możesz to zrobić również z internetowym poetą.
- ▶ Zajrzyj do Poets and Writers Magazine lub Poet's Market i znajdź konferencję, w której chciałbyś wziąć udział. Zadzwoń i poproś o materiały informacyjne na konferencję.
- ▶ Zapoznaj się ze stronami głównymi programów do kreatywnego pisania w Internecie i pobierz kilka aplikacji.

Najmniej, co musisz wiedzieć

Gdy ktoś krytykuje twoje wiersze, może być cennym doświadczeniem.

- ▶ Nie potrzebujesz warsztatu, żeby ulepszyć swoje wiersze
- ▶ Stanie się aktywnym krytykiem w swoim warsztacie sprawi, że twoje własne wiersze staną się lepsze.
- ▶ W sieci jest wiele miejsc, w których można otrzymać krytykę twoich wierszy - i w zaciszu własnego krzesła przy biurku!
- ▶ Jeśli nie możesz znaleźć warsztatu, zacznij własny!